

Sygn. akt III KZ 60/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w sprawie **J. G.**

na posiedzeniu w dniu 11 stycznia 2023 r.

zażalenia prokuratora

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14 listopada 2022 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 października 2022 r., sygn. akt IV Ka 1396/22, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 422 § 3 k.p.k.,

postanowił

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Szczecinie w celu podjęcia dalszych czynności.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 14 listopada 2022 r. Przewodniczący Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Szczecinie odmówił przyjęcia wniosku prokuratora o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 października 2022 r., orzekającego jako Sąd odwoławczy. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w przedmiotowej sprawie wniesiony został subsydiarny akt oskarżenia, zaś postępowanie toczyło się bez udziału prokuratora.

Zarządzenie powyższe zostało zaskarżone zażaleniem, wniesionym przez prokuratora, który zarzucił mu naruszenie art. 422 § 1 k.p.k. i art. 55 § 4 k.p.k., u którego źródła leżało błędne uznanie, że prokurator nie wstąpił do niniejszej sprawy i nie przysługują mu prawa strony, podczas gdy w trakcie rozprawy apelacyjnej w dniu 17 stycznia 2022 r. stawiał się przed Sądem i odniósł merytorycznie do żądań oskarżyciela subsydiarnego. Mając na względzie powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżanego zarządzenia i przyjęcie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 55 § 4 k.p.k.: „Do sprawy wszczętej na podstawie aktu oskarżenia wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego może w każdym czasie wstąpić prokurator, stając się oskarżycielem publicznym”. Jak wskazuje się w literaturze, „punktem granicznym dla możliwości skorzystania przez prokuratora z uprawnień wynikających z komentowanego przepisu jest data uprawomocnienia się wyroku, bowiem w § 4 jest mowa o możliwości wstąpienia przez prokuratora do postępowania w każdym czasie” (H. Paluszkiwicz [w:] Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. II, red. K. Dudka, Warszawa 2020, art. 55). Przepis nie wymaga w tym zakresie żadnej specjalnej formy. Wystarczające jest faktyczne uczestnictwo w czynności procesowej.

Prawdą jest, że w niniejszej sprawie odbyło się łącznie 12 rozpraw (przed Sądem pierwszej instancji - 14 stycznia 2020 r., 3 marca 2020 r., 21 lipca 2020 r., 29 września 2020 r., 6 listopada 2020 r., 10 lutego 2021 r., 12 marca 2021 r., 24 marca 2021, przed Sądem odwoławczym - 17 stycznia 2022 r., przed Sądem pierwszej instancji po przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania - 28 kwietnia 2022 r., 10 maja 2022 r., przez Sądem odwoławczym - 28 października 2022 r.), a prokurator był obecny jedynie na rozprawie apelacyjnej, która odbyła się 17 stycznia 2022 r. Nie zmienia to jednak faktu, że w wyniku czynności podjętych na tej rozprawie prokurator uzyskał w niniejszej sprawie status oskarżyciela publicznego. Uczestnicząc w rozprawie apelacyjnej i zajmując stanowisko co do

apelacji oskarżyciela subsydiarnego - wnosząc o jej oddalenie, prokurator wstąpił do sprawy i zaczęły przysługiwać mu prawa strony. Nie ma przy tym znaczenia, że Sąd odwoławczy uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania. Tożsamość sprawy została zachowana. Od tej pory postępowanie winno toczyć się z oskarżenia publicznego, a pokrzywdzony - korzystać z praw oskarżyciela posiłkowego, o którym mowa w art. 54 k.p.k. To, że Sąd przeoczył powyższą okoliczność nie oznacza, że prokurator nie uzyskał uprawnień strony w niniejszym postępowaniu. Podobnie bowiem, jak w przypadku obrońcy wystarczające jest jednokrotne złożenie upoważnienia do obrony w toku danej sprawy, tak w przypadku prokuratora, który wstąpił do sprawy w trybie art. 55 § 4 k.p.k. nie ma podstaw wymagać, by ponawiał tę czynność, czy też potwierdzał jej aktualność.

Mając na względzie powyższe, należało uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w celu prowadzenia dalszych czynności, wywołanych złożonym wnioskiem.